

Izveštaj sa akcije – Zlatar i Molitva (meandri Uvca)

U subotu, 10.6.2017. nas 29 učesnika akcije, sastalo se ispred opštine Mladenovac u u 5 časova pošli put Sjeniškog (Uvačkog) jezera. Sjeniško, ili Uvačko jezero se nalazi između sela Akmačići i Bukovik u jugozapadnom delu Srbije, na teritorijama opština Sjenica i Nova Varoš, između planina Zlatar i Javor.

Po dolasku na jezero u jutarnjim časovima, dan je obećavao dobar provod i suvo vreme. Sa jezera smo se ukrcali na čamce. Sjeniško jezero je ispunilo kanjon dubine i do 100 metara koji je nadaleko poznat zbog jedinstvenih uklještenih meandara, koju je Uvac usekao u krečnjački masiv pešterske visoravni. Jezero je u sklopu Specijalnog rezervata Uvac, osnovanom radi zaštite najveće kolonije Beloglavog supa na Balkanu. Jezero je bogato je raznim vrstama ribe, gde se posebno mogu izdvojiti šaran, klen, mladica, mrena i som.

Vodiči u dva čamca su nas provozali meandrima reke Uvac, pri čemu smo posetili i Ledenu pećinu.

Pećina je duga 2,5 km. Legenda kaže da je ime dobila po tome što je u njoj i leti i zimi temperatura konstantna, iznosi 8°C.

Po iskrcavanju sa čamaca krenuli smo oko 11 časova pešačenje prohodnom i nezahtevnom stazom od 6,5 km ka vrhu Molitva na 1247 mnv, sa usponom od 300 m i spustom od 300m.

Grupa se popodne spustila na Sjeniško jezero oko 15 i 30 časova, da bi oko 18n časova pošli put Sjenice gde smo se u privatnom smeštaju organizovali za prenoćište.

U večer smo prošetali kroz Sjenicu, posetili lokalne poslastičarnice i bili oduševljeni kolačima, naročito ćemo pamtiti kolač Trileće ili Tres leches(„tri vrste mleka”) koji je tradicionalna poslastica.

Uz grmljavinu i kišu otišli smo na spavanje, nadajući se sunčanom danu. Tako i bi. Ustali ne tako rano oko 7 časova, da bi smo iz Sjenice krenuli već oko 8 časova put Markove ravni

gde smo ostavili vozila i pošli asfaltnim putem do Vodene poljane, gde se nalazi manastir Sv.Kozme i Damjana, gde smo obišli monaha i pogledali životinje koje se tu nalaze.

Zatim smo se starim seoskim putem uputili ka Zlatarskim poljanama ka vrhu Velika Kreševa 1625m na kome smo bili oko podne, sa usponom od 700 m i spustom od 800m. Na samom vrhu smo napravili kratku pauzu, uživali u hrani, kafi i suncu.

Zatim smo se istim putem vratili do manastira odakle je jedna grupa otišla ka vozilima, a druga je krenula 2km dužom stazom do crkve gde smo se svi sastali.

Posle presvlačenja oko 15časova smo pošli put Nove Varoši, pri čemu smo svratili u selo Ljubiš na oko 12km od magistralnog puta na Zlatiboru u restoran „Pećinar“ na ručak.

Tamo smo se zadržali oko sat vremena, zatim smo krenuli ka Mladenovcu preko uŽica, Čačka, Gornjeg Milanovca i Rudnika, u grad smo stigli oko 21 i 30 časova.

Odlični su bili svi učesnici, dobro smo se zabavili, posebno bih pohvalila sve one koji su se po prvi put oprobali i usudili se da vide draži planinarenja.

Izveštaj napisala Jelena Rakić